

အင်္ဂလိပ်တို့ စိုင်းပြည်မှာ

မြသခွလီနွယ်

၁၀.၀၄.၂၀၁၈ နှင့် ၂၁.၀၄.၂၀၁၈ စောင့်ကြည့်ရှာဖွေ

ဒီအချိန် ဒီရာသီမှာ မြန်ပြည်တဝန်း သင်္ကြန်တူးပို့သီချင်းတွေ နဲ့အတူ ပြည်သူတွေအားလုံး နှစ်သစ်ကူးဖို့ မြူးမြူးကြွကြွ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေကြချိန် အင်္ဂလန်တဝှမ်းမှာလည်း အိစတာပွဲတော်ချိန်မို့ အိစတာကြက်ဥချောကလက်တွေ အပြန်အလှန်လက်ဆောင်ပေးကြရင်း အိစတာပိတ်ရက်တွေ မှာဘာပြုမယ်ညာပြုမယ်ဟဲ့ဆိုပြီး လှုပ်လှုပ်ရွရွတက်တက် ကြွကြွဖြစ်နေကြပါတယ်။ ရုံးတွေမှာကတော့ ဘဏ္ဍာရေး နှစ်ကုန်ဆုံးတော့မှာဖြစ်လို့နှစ်ချုပ်အစီရင်ခံစာတွေ အိစတာ

ပိတ်ရက်မတိုင်ခင် အပြီးသတ်နိုင်ဖို့ အသားကုန် အလုပ်များကြရချိန်ပါ။ အလုပ်တွေဘယ်လောက်များများ အိစတာမှာလုပ်ကြမယ့် အစီအစဉ်တွေကိုလည်း အလှအယက် ပြောကြဆိုကြနဲ့မို့ ကျွန်မတို့ရုံးခန်းကလေးဟာ ခါတိုင်းထက် ပိုမို မြူးကြွအသက်ဝင်နေပါတယ်။ အိစတာပွဲတော်ဆိုတာ ခရစ်တော်ကွယ်လွန်ခြင်း၊ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတို့ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့ ဘဝနောက်ဆုံးနေ့ရက်အချိန်ကာလကို အမှတ်တရကျင်းပတဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ဆိုင်တဲ့ အလွန်ရှေးကျတဲ့ ယဉ်ကျေး မှု ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုပါ။ ခရစ်ယန်တွေအတွက် ဘဝသစ်တစ်ခုစတင်ခြင်းဆိုတာကို ရည်ညွှန်းပြီး 'ဥ' ကလေးတွေက အဲဒါကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ ဂျက်ကီက သူ့သားလေးအတွက် အိစတာကြက်ဥကို ခြံဝင်းထဲ ဘယ်နေရာမှာဖွတ်ရမလဲ စဉ်းစားမရသေး ဘူးတဲ့။ ဒါက ကလေးတွေအိစတာဥရှာပုံတော်ဖွင့်ဖို့ မိဘတွေကလုပ်ပေးတဲ့ သူတို့ရဲ့ ချစ်စရာဓလေ့လေးတစ်ခု။ စားပွဲတွေပေါ် မှာလည်း ညွှန်မူးနဲ့ ဌာနမူးတွေက လက်ဆောင်ပေးထားကြတဲ့ ကိုက်စားပစ်ရမှာနုမြောစရာ ချောကလက်ဥကလေးတွေ၊ ယုန်ရုပ်ကလေးတွေအစီအရီနဲ့ပေါ့။

ဒီလကုန်ရင် ၂၀၁၇ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ကုန်ဆုံးတော့မှာဖြစ်လို့ လဆန်းပိုင်းက ပြုလုပ်တဲ့ အစည်းအဝေးမှာ ဌာနမူးက လုပ်သက်ခွင့်လက်ကျန်ရှိနေသေးသူတွေ မတ်လမကုန်ခင် ခံစားခွင့်လက်ကျန်ရက်တွေကိုကုန်အောင် ယူကြဖို့၊ ခွင့်တင်ကြဖို့ သတိပေးတာကို သွားသတိရနေမိပါတယ်။ ကျွန်မတစ်ယောက်ပဲ ခွင့်ယူဖို့ကျန်နေတဲ့သူဖြစ်နေတာမို့ မျက်စိသူငယ်နား သူငယ်နဲ့ အမြန်ဆုံးခွင့်တင်ပါမယ့်အကြောင်း ပြောခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနေ့က အစည်းအဝေးပြီးတာနဲ့ ကျွန်မဟာ ဝန်ထမ်းရေး ရာအွန်လိုင်းစနစ်ထဲဝင်ပြီး လက်ကျန်လုပ်သက်ခံစားခွင့်ရက်တွေကို အပြေးအလွှား ခွင့်တင်လိုက်ရပါတယ်။

မနှစ်တုန်းကလည်း ဒီလိုအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ လုပ်သက်ခွင့်တွေကျန်နေတာကို ကုန်အောင်မယူထားလို့ ကျွန်မရဲ့ အထက်အ ရာရှိ ဌာနမူးက အတင်းပြောဆိုပြီး ကုန်အောင်ယူခိုင်းရတာကို သွားသတိရမိပြန်ပါတယ်။ နာရီအချို့ကျန်နေတာ ကိုတော့ ယူမနေတော့ပါဘူးလို့ပြောတော့ ကျွန်မကို တခြားငြိုလ်ကရောက်လာတဲ့ သတ္တဝါတကောင်လိုအကြည့်ခံရပါတယ်။ တကယ်တော့ တချို့ကိစ္စတွေမှာ သူတို့အတွက် ကျွန်မဟာ ငြိုလ်သားတစ်ကောင်ဖြစ်နေသလို ကျွန်မမှာလည်း ဒီတိုင်းပြည်ကြီး မှာ ရောက်နေတာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုပြည့်လုနီးပေမဲ့ တချို့တချို့သောကိစ္စတွေမှာ အခုထိ ကာချာရှော့ခ် (culture shock) ရှော့ခ်နေတုန်းပါပဲလေ။ ကာချာရှော့ခ်ဆိုတာ မိမိမွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့ရာ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ အမူအကျင့်အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ ကွာခြားတဲ့ တခြားလူ့အဖွဲ့အ စည်း နိုင်ငံရပ်ခြားတစ်ခုခုမှာ သွားရောက်နေထိုင်ရသူတိုင်းကြုံရစေမြဲပါ။ အင်္ဂလန်ကို သက်လတ်ပိုင်း အရွယ်မှရောက်လာရတဲ့ မြန်မာတစ်ယောက် ရှော့ခ်ရတဲ့ ရှော့ခ်ပေါင်းများစွာကို ပြောပြရရင် တစ်ထောင့်တည

ပုံပြင်လို ပြောလိုကောင်းမှကောင်း နားထောင်လိုကောင်းမှကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ ကိုယ့်ပြည်ကိုယ့်ရွာအတွက် အကျိုးရှိနိုင်မယ့် ရှေးခေတ်ကလေးတစ်ခုကိုပဲ ဒီဆောင်းပါးမှာ ပြောပြချင်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၇ နှစ်ကျော်ကာလ ပို.စမောက်တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရပြီးခါစမှာ ကျွန်မဟာ သင့်တော်ရာအလုပ်ရှာနေတုန်း နေစားရိတ်စား စားရိတ်ကာမိစေဖို့ ချက်ချင်းအလုပ်ရနိုင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မလျှောက်နေ၊ ရှာနေတဲ့ အလုပ်မျိုးက လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံမလိုပဲ ပညာအရည်အချင်း၊ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးနဲ့ တွေးခေါ်စဉ်းစားပုံအရည်အသွေးကို အခြေခံရွေးချယ်တဲ့ အဆင့်ဆင့်သော အရည်အချင်းစစ်တွေနဲ့မို့ အလုပ်တစ်ခုအတွက် အလုပ်စတင်လျှောက်ချိန်ကနေ အလုပ်ရချိန်အထိ ၆ လ လောက်အချိန်ပေးရတဲ့ အလုပ်မျိုး၊ မြန်မာပြည်မှာဆို အစိုးရပြန်တမ်းဝင်အရာရှိရာထူးကို လျှောက်ရသလိုမျိုး ဖြစ်နေတာကြောင့် အလုပ်လျှောက်နေစဉ်ကာလမှာ ယာယီအလုပ်တစ်ခုလုပ်ဖို့လိုလာပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မနေထိုင်တဲ့ ဆောက်ဟန်တမ်မြို့မှာပဲ အိမ်နား ဈေးဝယ်စင်တာကြီးမှာ အသစ်ဖွင့်ဖို့လုပ်နေတဲ့ ဆူရီဆိုင်ကြီးတစ်ခုကိုတွေ့တော့ ဝန်ထမ်းတွေများများလိုလိမ့်မယ်၊ ချက်ချင်းအလုပ်ရနိုင်တယ်လို့တွေးပြီး အလုပ်လျှောက်လိုက်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်က ဝတ်ရှင်မင်းသားမင်းသမီးတွေတောင် အမေရိကားမှာ ဆူရီလိပ်သေးတာ၊ ငါလည်း လိပ်မယ်လေ၊ ဆူရီလိပ်တတ်သွားတာပေါ့လို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးတွေးမီး အွန်လိုင်းက လျှောက်လွှာဖြည့်ပို့လိုက်ပါတယ်။ မကြာမီမှာပဲ ကျွန်မဟာ အင်တာဗျူးအခေါ်ခံရပါတယ်။ ကာစတမ်မာဆားဗစ်ဆိုတာ ဘယ်သို့ဘယ်ညာလို့ အင်တာဗျူးခံရအပြီးမှာ အလုပ်ရခဲ့ပါတယ်။ အင်တာဗျူးမှာ ကျွန်မ မဖြေနိုင်ခဲ့တာ ကြောင့်နေခဲ့တာ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ရှင်။ ဟောလီးဒေးဘွတ်ကင်လုပ်ထားတာတွေရှိသလားလို့ နောက်ဆုံးမှာမေးတော့ ဘာကြောင့်မေးမှန်းမသိခဲ့ပါဘူး။ ခဏကြောင့်နေပြီးမှ အကြောင်းရင်းကို နားမလည်ပေမဲ့ ခရီးသွားဖို့ စီစဉ်ထားတာမရှိတာမို့ မရှိပါဘူးလို့ပဲ ဖြေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အလုပ်ရတယ်ဆိုပေမယ့် ချက်ချင်းမလုပ်ရသေးပဲ စာတွေသင်တန်းတစ်ပတ်ကို ဆောက်ဟန်တမ်က သင်တန်းခန်းမတစ်ခုမှာ၊ လက်တွေ့သင်တန်းတစ်ပတ်ကို လန်ဒန်က သူတို့ရဲ့ ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်မှာ သွားရောက်လေ့လာရပြန်ပါတယ်။ ပိုက်ဆံချက်ချင်း ရအောင် ဆူရီလိပ်ပါမယ်ဆိုမှ သင်တန်းကတက်ရသေးတယ်လို့ ဘုတွေး တွေးခဲ့မိပေမယ့် အဲဒီသင်တန်းတွေစတင်တဲ့ရက်ကစပြီး လုပ်ခလစာတွေစတင်ရပြီဆိုတာ သိလိုက်ရပြီမို့ သင်တန်းတစ်နာရီပြီးသွားတိုင်း ၆ ပေါင် ၆ပေါင်ဆိုပြီး ပျော်ရွှင်စွာ စိတ်ထဲပေးသီးခေါက်နေမိပါသေးတယ်။ ကျွန်မနဲ့အတူ အသစ်စက်စက်ခန့်ထားတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအားလုံးကို လက်တွေ့သင်တန်းအတွက် လန်ဒန်မြို့လည်ခေါင် ရပ်ဆဲလ်စက္ကယားအရပ်က ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုမှာထားပြီး လန်ဒန်ဆိုဟိုအရပ်မှာရှိတဲ့ သူတို့ရဲ့ မူရင်းဆိုင်ကြီးမှာ ဆူရီလိပ်နည်း နိဿရည်းတွေ၊ ကာစတမ်မာ ဒီးလင်း အဌာရသတွေ လေ့လာစေပါတယ်။ မနက်ဆို ဟိုတယ်မှာ မနက်စာစားပြီးရင် အလုပ်ဆီ အုပ်စုလိုက် ပျော်ပျော်ပါးပါး လမ်းလျှောက်သွား၊ ညနေဆို အလုပ်ကအပြန် အောက်စဖို့လမ်းမပေါ်က ဖက်ရှင်အဝတ်အထည်ဆိုင်ကြီးတွေဆီ ဝင်သဝေထိုး၊ ပြီးရင် တရုတ်တန်းမှာ ညစာဝင်စားကြပြီးမှ ဟိုတယ်ပြန်ကြနဲ့ တစ်ပတ်ပြည့်လို့ ဆောက်ဟန်တမ်ဆီပြန်ကြတော့မယ့်နေ့မှာ အင်တာဗျူးတုန်းကတွေလိုက်တဲ့ ကောင်ကလေးတစ်ယောက်ဟာ အဲဒီနေ့မှာမှ ထရီနီနင်စဆင်းဖို့ လန်ဒန်ကိုရောက်လာပါတယ်။ တနေ့တည်း အင်တာဗျူးခံခဲ့ရသူ၊ အလုပ်ရကြသူတွေထဲမှာ သူတစ်ယောက်တည်း အခုမှ ရောက်ချလာလို့ မေးကြည့်တော့ ဟောလီးဒေးအပန်းဖြေခရီးသွားနေလို့ အခုမှလာဖြစ်တာပါတဲ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ ဟယ် ဘယ်နှာပါလိမ့် အလုပ်ရချင်းမှာတောင် အလုပ်ကိုဦးစားမပေးနိုင်ပဲ ဟောလီးဒေးသွားရသေးတယ်လို့ ကုမ္ပဏီကလည်း သဘောကောင်းလှချည်လား၊ အဲဒီလိုလဲ ခွင့်ပြုပေးတယ်တော့လို့ တွေးရင်း ကာချာရှော့ခ် တစ်ရှော့ခ် ရသွားခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ လန်ဒန်အခြေစိုက် စီးပွားရေးအတိုင်ပင်ခံလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်အောင်လာတဲ့ အရည်အချင်းစစ်တွေကို ဖြတ်ကျော်ရင်း တဖက်ကလည်း အိမ်နားမှာ ဆူရီသွားသွားလိပ်ရင်း တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်မဟာ ဆူရီဆိုင်မန်နေဂျာကို သွားပြောပါတယ်။ "ဂျင်မီ ငါ အလုပ်ထွက်တော့မယ်" "ဟင် ဘာဖြစ်လို့တုန်း " " ငါ့ကိုယ်ဝန်ရှိနေလို့ " " အို ကွန်ဂရက်ကျလေးရှင်းပါ မေ။ ကြားရတာ ဝမ်းသာစရာပဲ။ ဪဒါနဲ့ ဘာလို့အလုပ်ထွက်မှာတုန်း" " ကိုယ်ဝန်ရှိလို့လေ" "ငင် ကိုယ်ဝန်ရှိတာအလုပ်ထွက်စရာလား။" " အေးလေ ကလေးမွေးမှာဆိုတော့ ငါဘယ်လိုလို့ အလုပ်

ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်တော့မှာလဲ” “ မီးဖွားခွင့်ယူလို့ရတယ်လေ” “မီးဖွားခွင့်မယူခင်ကာလမှာ ကိုယ်ဝန်ကြောင့်မအိမ်သာဖြစ်တာတွေ၊ နေမကောင်းတာတွေ၊ အလုပ်မလာနိုင်တာတွေရှိမယ်လေ” “ကိစ္စမရှိဘူး အဲဒါတွေအတွက် ဆေးခွင့်တွေယူလို့ရတာပဲလေ” “ကိုယ်ဝန်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆေးရုံဆေးခန်းသွားရတာတွေရှိမယ်။ အလုပ်ပျက်မယ်လေ” “အဲဒီအတွက်လည်း လစာအပြည့်နဲ့ ခွင့်ရတယ်လေကွယ်” ဂျင်မီဟာ ကျွန်မရဲ့ မသိခြင်းတွေကို သဘောပေါက်သွားလို့နဲ့တူတယ်။ “မင်းကိုယ်ဝန်ရှိရင် အဲဒီကိုယ်ဝန်ကိုကောင်းကောင်းမွန်မွန်စောက်ရှောက်နိုင်ဖို့ လိုအပ်တဲ့အစီအမံတွေလုပ်ပေးရဖို့ ငါ့မှာတာဝန်ရှိတယ်။ နေမကောင်းမဖြစ်ပေမယ့် အနားယူချင်တာမျိုးရှိရင် ဟောလီးဒေးတွေလည်းယူလို့ရတယ်။ ” လို့ ထပ်ပြောပြန်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ နောက်ထပ်ကာချာရှော့နဲ့ တစ်ရှော့နဲ့ထပ်ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်အထိ ကျွန်မစိတ်ထဲ ဆူရီဆိုင်လို ပုဂ္ဂလိကဆိုင်တစ်ဆိုင်က ဆူရီလိပ်သမလေးတစ်ယောက်ဟာ ဒီလိုခံစားခွင့်တွေရလိမ့်မယ်လို့ တကယ်မထင်ခဲ့ပါဘူး။ ဂျင်မီတစ်ယောက် အမျိုးမျိုးဖျောင်းဖျာပြောဆိုပေမယ့်လည်း ကျွန်မမှာက ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်။ ကိုယ်လျှောက်နေတဲ့ အလုပ်မှာ အရည်အချင်းစစ်တွေအဆင့်ဆင့်အောင်လာခဲ့ပြီပို့ အဲဒီဖက်ကို ပိုမိုအချိန်ပေးအားစိုက်ထုတ်ချင်တာရယ်။ အမျိုးသားကလည်း ကိုယ်ဝန်တဖက်နဲ့ ဆူရီမလိပ်စေချင်တော့တာရယ်ကြောင့် မန်နေဂျာ ဂျင်မီဘယ်လိုတားတား အလုပ်ထွက်စာတင်ပြီး ဆူရီလိပ်တဲ့ အလုပ်ကို ဖူးစတော့ချ နိဂုံးဂါမ အဆုံးသတ်ခဲ့ပါတယ်။

အခုအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ အဲဒီတုန်းက ဟောလီးဒေးကိစ္စတွေ၊ ကိုယ်ဝန်ကိစ္စတွေမှာ ဘာကြောင့် အဲဒီလိုတွေ တွေးခဲ့သလဲဆိုတာကို ပြန်သုံးသပ်ကြည့်ရင် ကျွန်မမွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့ရာလူ့အဖွဲ့အစည်းကပါလာတဲ့ အရိပ်တွေလို့ ဆိုရပါမယ်။ မြန်မာပြည်မှာတုန်းက ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီကြီးတစ်ချို့မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ပေမယ့် ဟောလီးဒေးဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကြားမှမကြားဖူးခဲ့ပဲလေ။ ဟောလီးဒေးဆိုတာကို ထားအုံး၊ ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီတွေမှာ အလုပ်လုပ်ရင် အိမ်ထောင်သားမွေးအလုပ်လုပ်ရတော့မယ်ဆိုရင် အလုပ်ကထွက်ရမယ်လို့ပဲ နားလည်ထားခဲ့တာကြောင့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တစ်နေရာမှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့ ကျွန်မဟာ မီးဖွားခွင့်တွေ၊ ပင်စင်တွေရှိတဲ့ အစိုးရအလုပ်ကိုပဲ လုပ်ဖို့ နောက်ပိုင်းရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မြန်မာပြည်မှာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့တယ် ဆိုပါစို့။

အရာထမ်းတစ်ဦးဖြစ်လာတော့ ဝန်ထမ်းလက်စွဲ၊ အရာရှိလက်စွဲ စာအုပ်နီနီလေးတွေကို အရည်ကြိုသောက်ရပြီလေ။ ဒီလိုနဲ့ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတွေခံစားခွင့်ရှိတဲ့ မီးဖွားခွင့်၊ ဆေးခွင့်၊ ရှောင်တခင်ခွင့်တွေအပြင် လုပ်သက်ခွင့်ဆိုတာတွေကိုပါ သိလာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ဆယ်စုနှစ်ဝက်ကျော် လုပ်ခဲ့တဲ့ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းလုပ်သက်တစ်လျှောက် လုပ်သက်ခွင့်ဆိုတာကို နေနေရင်းထိုင်ရင်း ယူရကောင်းမှန်း တကယ်မသိခဲ့ပါဘူး။ ဒါကလည်း ကိုယ့်အထက်အရာရှိတွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဘယ်သူမှ သာရေးနာရေးလို အရေးကိစ္စအကြီးအကျယ်မရှိပဲ ယူတာမရှိတော့ ယူရမယ်လို့လည်း ဘယ်တုန်းကမှ မတွေ့ခဲ့မိပါဘူး။ ယူခဲ့မယ်ဆိုရင် အခွင့်အရေးယူတယ် ရှက်စရာကြီးလို့တောင်မြင်နေခဲ့တာပါ။

ဒီလိုနဲ့ ဂိုးဒင်းလန်းတိုင်းပြည်ကြီးမှာ ရင်ဖုံးနဲ့ ဆံထုံးနဲ့ အရာရှိမမ လုပ်နေရာကနေ ကံဖတ်ဆရာအလိုကျ မျက်နှာဖြူတို့မြေဘိလပ်ပြေမှာ ဆူရီလိပ်သမ ဖြစ်မှပဲ သူတို့တွေ ဟောလီးဒေးလို နတ်ကျိုးနေကြတဲ့ လုပ်သက်ခွင့်ကို နဖူးတွေဒူးတွေ ကြိုဆုံရပြီး ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တိုင်းပြည်နှစ်ခုရဲ့ ကြီးမားလှတဲ့ အဟက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ဟောလီးဒေးခွင့် (သို့) လုပ်သက်ခွင့်ဆိုတာ ပုံမှန်အလုပ်ပိတ်ရက်နဲ့ မဆိုင်ပဲ မိမိကိုယ်ပိုင်အားလပ်ချိန်အဖြစ် အနားယူဖို့ သီးသန့်၊ အဲဒီအချိန်ရက်တွေအားလုံးအတွက် လုပ်ခလစာအပြည့်နဲ့ ရရှိတဲ့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ရက်ကို ခွင့်တောင်းယူနိုင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်အားလပ်ရက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းပြီးလို့ အလုပ်တွေစရာချိန်မှာ ‘အလုပ်မှာဟောလီးဒေးခွင့်ဆိုတာယူရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခရီးသွားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာအနားယူတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ် ဝါသနာပါရာ လုပ်ချင်ရာတွေလုပ်ရတယ်။ အဲဒီလိုမှမလုပ်ရင် ဒီကလူတွေကအထင်သေးလိမ့်မယ်’ လို့ အငြိမ်းစားသံတမန်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦးက ကျွန်မကို ဆုံးမလမ်းညွှန်ခဲ့ဖူးတာကို မှတ်မိပါသေးတယ်။

ဟောလီးဒေးခွင့်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်မမြင်ရတွေ့နေရတဲ့ အင်္ဂလိပ်တို့ရဲ့ သဘောထားအကျင့်အကြံကတော့ သိပ်ကိုပြတ်သားပါတယ်။ ဒါဟာ လူတိုင်းအတွက် ဥပဒေကအပ်နှင်းထားသော ရပိုင်ခွင့်၊ ဘယ်အထက်အရာရှိ

ဘယ်ဘော့စ်ကိုမှ တောင်းပန်တိုရိုးစရာမလို၊ ဖားယားတောင်းဆိုရမယ့်အရာမဟုတ်။ ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာရတဲ့ ခွင့်မျိုး မဟုတ်။ မိမိအား ဥပဒေအရ လစာအပြည့်ဖြင့် ခံစားခွင့်ပြုထားသော ရပိုင်ခွင့်။ သူတို့လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ဒီလိုသဘောထားကြတဲ့အတွက် ဘယ်အထက်အရာရှိ၊ ဘယ်မန်နေဂျာကမှ လုပ်သက်ခွင့်ဆိုတာ ငါခွင့်ပေးမှရမယ့်အရာလို့ သဘောမထားကြတာကိုတွေ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်ကို ပြည့်စုံအောင်စီမံနိုင်ဖို့အတွက် အချိန်ကိုတော့ ကြိုပြီး တင်ကြရပါတယ်။ ဝန်ထမ်းတွေလုပ်သက်ခွင့်တင်တဲ့ ရက်တွေ တချိန်တည်းတပြိုင်တည်းဖြစ်နေတာမျိုးဆိုရင် လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်အတွက် မန်နေဂျာက ညှိနှိုင်းစီစဉ်ပေးတာမျိုးတွေလုပ်ရပါတယ်။ ခွင့်ယူရက်တွေသာ ပြောင်း ချင်ပြောင်းမယ်။ တစ်နှစ်အတွင်း ရတဲ့ ခွင့်ရက်စုစုပေါင်းကိုတော့ တစက်ကလေးမှ အပွန်းအပွဲမခံကြတာကတော့ ဌာနရဲ့ ရာထူးအကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ကနေ ရာထူးအငယ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်အထိ အားလုံးအတူတူပါပဲ။

အင်္ဂလိပ်တွေ သူတို့ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး နည်းနည်းကလေးမှ အပွန်းအပွဲ မခံကြတဲ့ လူမျိုးရေးစရိုက်လက္ခဏာတစ်ခုကို ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်ရတာကတော့ သူတို့ရဲ့ အများပြည်သူအားလပ်ရက်တွေဟာ စနေ၊တနင်္ဂနွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေရင် ကပ်ရက်ရုံးတက်ရက်ကို အစားထိုးပိတ်ရက်အဖြစ်အော်တိုမက်တစ်လုပ်ပစ်တာပါပဲ။ ၂၀၁၅ ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်ဟာ Boxing Day ဆိုတဲ့ အများပြည်သူအားလပ်ရက်ဖြစ်ရာမှာ အဲဒီရက်ဟာ စနေနေ့ဖြစ်နေတာကြောင့် အဲဒါအတွက် တနင်္ဂလာနေ့ကို အစားထိုးပိတ်ရက်လုပ်ပစ်ပါတယ်။ ၂၀၁၆မှာ ဒီဇင်ဘာ ၂၅ ခရစ်စမတ်နေ့ ဟာ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်နေပြီး ၂၆ ရက်တနင်္ဂလာနေ့ က Boxing day ဖြစ်နေပြန်တာမို့ ၂၇ရက် အင်္ဂါနေ့ကို ခရစ်မတ်အစားထိုးပိတ်ရက်အဖြစ် လုပ်ပစ်ပြန်ပါတယ်။ ၂၀၁၇ ကျပြန်တော့လည်း ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့ဟာ နှစ်သစ်ကူးနေ့မို့ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်တာမှာ အဲဒီနေ့ဟာ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်နေတာမို့ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့ တနင်္ဂလာနေ့ကို အစားထိုးပိတ်ရက်အဖြစ် လုပ်ပစ်ပြန်ပါတယ်။ ဒီလိုအစားထိုးပိတ်ရက်တွေကို နှစ်တနှစ် အစမှာတင် အစိုးရက တရားဝင်ထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။

အင်္ဂလန်မှာ မည်သည့်အလုပ်သမား၊ဝန်ထမ်းမဆို တစ်ပတ် ၅ ရက် အချိန်ပြည့်အလုပ်လုပ်သူဆိုလျှင် ဟောလီးဒေးခွင့် (သို့) လုပ်သက်ခွင့်အဖြစ် တနှစ်ကို အနည်းဆုံး ၂၈ ရက် ဥပဒေအရ ခံစားခွင့်ပြုထားပါတယ်။ အချိန်ပြည့်မဟုတ်ပဲ အချိန်ပိုင်းပဲ လုပ်မယ်ဆိုရင်လည်း ဒီသတ်မှတ်ချက်ရဲ့ အမျိုးကျခံစားခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒီခံစားခွင့်ဟာ ဆေးခွင့်၊ မီးဖွားခွင့်၊ မီးနေစောင့်ခွင့်၊ ကလေးမွေးစားခွင့်၊ နာရေးခွင့်စတဲ့ တခြားခွင့်အမျိုးအစားတွေနဲ့ မရောထွေးစေပဲ လစာပြည့်ကိုယ်ပိုင်အားလပ်ခွင့်အဖြစ် ဥပဒေအရ ပေးထားတာပါ။ မည်သည့်အလုပ်ရှင်မဆို မိမိဝန်ထမ်း၊အလုပ်သမားကို အနည်းဆုံး မဖြစ်မနေပေးရတဲ့ လုပ်သက်ခွင့်ဖြစ်တာမို့ လုပ်ငန်းဌာနကုမ္ပဏီအလိုက် ဒီထက်ပိုတဲ့ ခံစားခွင့်တွေရကြပါတယ်။ လုပ်သက်များလာတာနဲ့အမျှ နှစ်စဉ်ခံစားခွင့်ရှိတဲ့ လုပ်သက်ခွင့်ရက်တွေတိုးပေးတဲ့ မူဝါဒတွေလည်း လုပ်ငန်းဌာနတွေအလိုက်ရှိကြပါတယ်။ ကျွန်မအ လုပ်လုပ်နေတဲ့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ အမျိုးသားကျန်းမာရေးဌာနကြီးဟာ လုပ်သက်ခွင့်ကောင်းကောင်းပေးတဲ့ ဌာနကြီးလို့ ဂုဏ်သတင်းကျော်ဇောပါတယ်။ အမျိုးသားကျန်းမာရေးဌာနကြီးလက်အောက်က ဝန်ထမ်းတိုင်းဟာ အလုပ်ဝင်ဝင်ချင်းမှာတင် တနှစ်လုပ်သက်ခွင့် ၃၅ ရက် ရပြီး လုပ်သက်၁၀နှစ်ကျော်ရင် တစ်နှစ် ၄၁ ရက် (အလုပ်လုပ်လုပ်ပတ် ၈ ပတ်ကျော်) ရတာမို့ ကျွန်မတို့ဌာနက လုပ်သက်ရင့်ဝန်ထမ်းတွေဆို ဟောလီးဒေးယူလို့တောင် မကုန်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ရုံးမှာ ကျွန်မကသာ ကိုယ့်ရပိုင်ခွင့်ကို အပြည့်အဝယူရကောင်းမှန်းမသိ၊ ပြောမ ရဆိုမရ ဘယ်လိုသတ္တဝါတစ်ကောင်မှန်းမ သိဖြစ်နေစဉ် ကျွန်မအထက်အရာရှိကတော့ လုပ်သက်ရင့်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်တာမို့ လုပ်သက်ခွင့်တွေများလွန်းလို့ ကျန်နေတဲ့ ခွင့်ရက်တွေကို ဒီဘဏ္ဍာရေးနှစ်မကုန်မီ အပြီးယူရဖို့တာဝန်ရှိလေတော့ ဒီမတ်လအတွင်းမှာ တစ်ပတ်လောက်ပဲ ရုံးတက်ပါတယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဘက်ကီဆိုရင် နောက် ၂ နှစ်စာအထိတောင် ခွင့်တွေကို စနစ်တကျ အစီအစဉ်တကျ ယူထားပြီးနေပါပြီ။ ဘက်ကီတစ်ယောက်လာမယ့် ၂ နှစ်အတွင်း ယူထားတဲ့ လုပ်သက်ခွင့်တွေအတွင်းမှာ အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေးနပ်နေဖို့၊ အပင်တွေစိုက်ဖို့၊ တွေ့လည်းပါသလို အမေရိကဖလော်ရီဒါကို ၃ ပတ်၊ အိမ်စတာဒမ်ကို ၁ ပတ် ကိုလံဘီယာကို ၂ပတ် စသဖြင့် အစီအစဉ်တွေချလို၊ ခရီးစဉ်တွေကိုလည်း သွက်ကင်တင် စီစဉ်ထားပြီးနေပါပြီ။ အလုပ်အင်တာပျူးတွေရဲ့ နောက်ဆုံးမှာ ဟောလီးဒေးသွက်ကင်တွေအကြောင်းမေးတာဟာ ကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့ ဟောလီးဒေးရက်တွေကို အလုပ်ခန့်ရင် တခါတည်း ကြိုတင်ခွင့်ပေးနိုင်အောင်မေးတာဖြစ်တဲ့အကြောင်း ဟောအခုတော့ ကျွန်မသိနေပြီ။

ဒီနိုင်ငံမှာ ဘာကြောင့်နေမကောင်းရင်ဆေးခွင့်၊ ကလေးမွေးရင်မီးဖွားခွင့်၊ နာရေးပေါ်ရင် နာရေးဂရုဏာခွင့်တွေ အကုန်ရှိနေ ပါလျက်၊ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် ပုံမှန်အလုပ်ပိတ်ရက်တွေရှိနေပါလျက် ဘာကြောင့် လုပ်သက်ခွင့်တွေ တနစ်မှာ အနည်းဆုံး ၂၈ရက် မပေးမနေရလို့ ဥပဒေအရသတ်မှတ်ထားသလိုဆိုတာ နားလည်အောင်ကြည့်တော့ လူသားတွေအတွက် work-life balance ဆိုတဲ့ အလုပ်နဲ့ မိသားစုဘဝ ဘက်ညီသာယာဖို့၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါကျန်းမာစေဖို့ အနားယူဖို့ တကယ်လိုအပ်လို့ ဆိုတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်မလို တစ်ပတ် ၅ ရက် အချိန်ပြည့်အလုပ်လုပ်တဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ယောက်အတွက် စနေတနင်္ဂနွေတွေဆိုတာ ကိစ္စများမြောင့်လူတို့ဘောင်မှာ အိမ်မှကိစ္စ၊ ဝယ်ခြမ်းချက်ပြုတ်၊ လူမှုရေးထွေလီကမာများစွာနဲ့ အမြဲကုန်ဆုံးသွားတတ်စမြို့မို့ လုပ်သက်ခွင့်ရက်တွေမှပဲ ကျွန်မအတွက် တကယ်အနားယူအပန်းဖြေရတဲ့ ရက်၊ ကိုယ်လုပ်ချင်တာတွေ လုပ်ခွင့်ရတဲ့ရက်တွေဖြစ်နေတာပါ။ ကျွန်မဟာ ကိုယ်ရရှိတဲ့ လုပ်သက်ခွင့်တွေကို တစ်လမှာ ၂ ရက် အိမ်မှာကုပ်ပြီးစားရေးဖို့နဲ့ ကျန်ရက်တွေကို ခရီးသွားဖလန်းထဖို့ အသုံးပြုပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အင်္ဂလိပ်တိုင်းပြည်မှာ အများနည်းတူ မယူမနေရ ယူနေရတဲ့ ဟောလီးဒေးခွင့်၊ စွမ်းပကားနဲ့ မြန်မာမလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အင်္ဂလိပ်တိုင်းပြည်မှာ စီးရီးခွေကြီး ထွက်လာနိုင်ခဲ့တယ်ပေါ့လေ။

အစားကောင်းစားရရင် ချစ်တဲ့သူတွေကို သတိရတယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ့်ဇာတိမြေကို အွန်လိုင်းပြတင်းပေါက်ကလေး ကတဆင့် ပြန်လှမ်းကြည့်တဲ့အခါ နိုင်ငံရေးစနစ်အပြောင်းအလဲတွေကြား ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းတွေမှာ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ဘဝတွေဟာ ကျွန်မတို့ခေတ်ကလိုမဟုတ်တော့ဘဲ ဥပဒေအကာအကွယ်အောက် မူအားဖြင့်ရောက်နေပြီ ဆိုတာကို တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အသစ်ရေးဆွဲထားတဲ့ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ထား တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ အလုပ်သမားဆိုင်ရာဥပဒေတွေကို လေ့လာကြည့်တဲ့အခါ ဒီထက်ပိုပြီး ပြည်သူ့ကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုပေးနိုင်တဲ့ ဥပဒေတွေဖြစ်ဖို့ လိုနေသေးတယ်ဆိုတာကို ပြည်သူတစ်ယောက်ရဲ့ အမြင်နဲ့ တွေ့ရပါတယ်။ ပြည်သူတွေအားလုံးကို ဥပဒေတွေပြုပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်ယူထားကြတဲ့၊ တာဝန်ရှိတဲ့ ခေါင်းပေါင်းစညွှန်ညွှန် ပုဝါစတလူလူနဲ့ လွှတ်တော်အမတ်မင်းများ ကမ္ဘာရွာ စာကြည့်တိုက်ကြီးထဲ ဂူးဂဲခေါက်ဝင်မွှေပြီး သူများရွာက Good Practice တွေကို ကိုယ်ပြည်ကိုယ်ရွာအတွက် ယူငင်ပြီး ဒီထက်ပိုအလုပ်လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။

ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းမှာ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေထဲ အခြေခံအလုပ်သမားလူတန်းစားတွေရဲ့ဘဝအတွက်တော့ ဥပဒေမှာပါဝင်နေပေမယ့် အကာအကွယ်ကို အမှန်တကယ်ခံစားရဖို့ အများကြီးလိုနေသေးတယ်ဆိုတာကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ မြင်တွေ့နေရပါတယ်။ ဒါဟာဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း အရိုးစွဲနေတဲ့ သဘောထားအမြင်ကြောင့်လို့ဆိုရပါမယ်။ Capitalism ဆိုတဲ့ 'အရင်းရှင်ဝါဒ'ဟာ တကယ်တော့ ကျွန်မတို့မြန်မာပြည်မှာ လှလှပပကြီးကို ထွန်းကားပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ အရင်းအနှီးရှိလို့ စီးပွားရေးလုပ်ရင်၊ အလုပ်သမားခန့်ထားနိုင်ရင် တကယ်ကို အရှင်သခင်ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။ အင်္ဂလန်မှာတော့ အခုခေတ်မှာ အရင်းအနှီးရှိလို့ စီးပွားရေးလုပ်လို့ ဘယ်လိုမှအရှင်သခင် ဖြစ်မသွားနိုင်ပါဘူး။ ဒီကွာဟချက်ကို ကျွန်မဟာ အင်္ဂလန်ကိုရောက်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သတိထားခဲ့မိတာပါ။ မြန်မာပြည်မှာ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းတွေက အခြေခံအလုပ်သမားတွေဟာ ဟိုးရှေးရှေးပဝေသဏီ ကတည်းက အကာအကွယ်မဲ့ဖြစ်နေခဲ့တာမို့ အခုခေတ်မှာ သူတို့ရဲ့အခွင့်အရေးတွေကို ဥပဒေတွေမှာ ထည့်သွင်းပြဌာန်းထားသော်လည်း သူတို့ဟာ အရိုးစွဲနေတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအတွေးအမြင်အရ မိမိအခွင့်အရေးတွေကို ရယူရကောင်းမှန်းမသိနိုင်သလို အရှင်သခင်စိတ်ဝင် အလုပ်ရှင်ဆိုသူတွေကလည်း ပေးရကောင်းမှန်းမသိကြပါဘူး။

ကျွန်မဟာ မြန်မာပြည်မှာ အလုပ်သမားထုရဲ့ဘဝ ဘယ်လောက်တိုးတက်နေပြီလဲ၊ ဥပဒေအရပေးအပ်ထားတဲ့ ရပိုင်ခွင့်တွေကို သူတို့တွေဘယ်လောက်ထိသိမြင်နားလည်ကြသလဲ၊ အလုပ်ရှင်တွေကရော တကယ်အပြည့်အဝပေးရဲ့လား၊ ဥပဒေကို တကယ်လိုက်နာကြရဲ့လားဆိုတာကို သိနိုင်ဖို့ နီးစပ်ရာတွေထဲက အလုပ်သမားအလွှာစုံပါအောင် ရှာဖွေရွေးချယ်ပြီး ဖုန်းဆက်အင်တာဗျူးကြည့်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးလေးတစ်ယောက်ဆို သူ့အိမ်ထောင်ပြုရင် ကိုယ်ဝန်ရှိရင် လုပ်နေတဲ့အလုပ်က ထွက်ရမယ်လို့ နားလည်ထားသလို အထည်ချုပ်စက်ရုံဝန်ထမ်းလေးတစ်ဦးကတော့ ကျွန်မ မေးတဲ့ ခွင့်တွေကို ဘာတစ်ခုမှ မသိရှာပါဘူး။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ အရင်လိုမဟုတ်တော့ကြောင်း၊ စက်ရုံကို လူမှုဝန်ထမ်းဌာနက လာဟောပြောလို့ ခံစားခွင့်တွေသိရသလို ဆေးခွင့်၊ မီးဖွားခွင့်တွေရနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စွာပြောပြပါတယ်။ ကျွန်မက

လုပ်သက်ခွင့်ဆိုတာကိုမေးတော့ သူ မသိပေမယ့် ရှောင်တခင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ သာရေးနာရေးပေါ်ရင် မန်နေဂျာဆီနားလည်မှုနဲ့ ယူလို့ရကြောင်း ဝမ်းမြောက်စွာပြောရာပါတယ်။ ကျွန်မဟာ သူပြောတဲ့ နားလည်မှုဆိုတဲ့ စကားကလေးကို သတိထားလိုက်မိပါတယ်။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ နေမကောင်းလို့ အလုပ်ပျက်ရင် တနေ့ကို ဘယ်လောက်ဆိုပြီး လစာကို ရက်နဲ့စားတဲ့ အချိုးကျငွေကို အဖြတ်ခံရပါသတဲ့။ အင်တာဗျူးခံရသူတွေထဲ တစ်ယောက်ကတော့ ထူးထူးခြားခြား ကျွန်မမေးတဲ့ ခံစားခွင့်တွေအားလုံးကိုသိနေသလို လက်ရှိမြန်မာပြည်အလုပ်သမားဥပဒေပါခံစားခွင့်တွေကို သူ့အလုပ်မှာအပြည့်အဝ ရနေကြောင်းကို သိရတဲ့အခါ ကျွန်မဟာ သူ့အလုပ်ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားသွားပါတယ်။ သူ့အလုပ်ရှင်ဟာ ကျွန်မသိတဲ့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာရေနံကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုက ဝန်ထမ်းဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့ အခါမှာတော့ အော်ဒါကြောင့်ကိုးလို့ အဖြေရသွားပါတော့တယ်။

ဒီ မိုက်ခရိုဆာဗေး (micro survey) ပိုစီကွေးစစ်တမ်းလေးဟာ မြန်မာပြည်အလုပ်သမားအားလုံး ဥပဒေရဲ့ အကာအကွယ်ကို တကယ်ခံစားရဖို့ တပြေးညီခံစားရဖို့ တာဝန်ရှိသူတွေဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာကို မီးမောင်းထိုးပြပါတယ်။ ပထမဆုံးလုပ်ရမှာက awareness ဆိုတဲ့ သတိထားသိမြင်နားလည်စေမှုပါ။ မိမိဟာအလုပ်ရှင်ဖြစ်ရင် ပေးအပ်ရမယ့် မိမိရဲ့တာဝန်၊ အလုပ်သမားဖြစ်ရင် မိမိရမယ့်ရပိုင်ခွင့်တွေကို လှည်းနေလှေအောင်းမြင်းဇောင်းမကျန် ပြည်သူ့အားလုံးနားလည်သိမြင်လာအောင် စီမံချက်တွေ၊ ကမ်ပိန်းတွေနဲ့ စတင်ပြီး ဥပဒေအတိုင်း မလိုက်နာတဲ့ အလုပ်ရှင်တွေကို ဥပဒေကြောင်းအရ ထိထိရောက်ရောက်အရေးယူပေးမှသာ အလုပ်သမားကို ဥပဒေကြောင်းအရ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုပြုရာရောက်ပါမယ်။ အလုပ်ရှင် အလုပ်သမားကိစ္စတွေမှာ တာဝန်ရှိသူတွေဟာ ကြားနေတယ်ဆိုတဲ့ အနေအထားမျိုးကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ တေတွေရပါတယ်။ ဒါဟာ ခြင်္သေ့နဲ့ ယုန်သူငယ်ကိစ္စမှာ အစားခံရမယ့် ယုန်သူငယ် ကာကွယ်ပေးရမယ့်အစား ခြင်္သေ့ကြီး ယုန်သူငယ်ကို ခေါင်းက စားမလား၊ ခြေကစားမလား ညှိနှိုင်းပေးနေတာနဲ့တူနေပြီး မိမိရဲ့ တာဝန်ဟာ အကာအကွယ်မဲ့ပြည်သူကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမှာပါလားဆိုတာ နားမလည်ကြတာကိုမြင်တွေ့နေရပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားအရိုးစွဲနေတဲ့အမြင်အရေရာ၊ အရင်းရှင်ဝါဒတကယ်ထွန်းကားနေတဲ့ အခြေနေအရပါ အလုပ်သမားက တိုင်မှီ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မတို့မြန်မာပြည်က အလုပ်သမားထုဟာ ဘယ်တော့မှ အကာအကွယ်ရတော့မှာမဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောပါရစေ။

ကျွန်မတို့မြန်မာနိုင်ငံမှာ အခုဆိုရင် ကလေးငယ်တွေ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ၊ မသန်မစွမ်းတွေ စတဲ့ အားနည်းသူ အကူအညီလိုအပ်သူတွေကို လူ့အဖွဲ့အစည်းက ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်အကျင့်အကြံတွေ စတင်အားကောင်းလာပြီး တာဝန်ရှိသူ ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာစား ဝန်ကြီးဝန်ကလေးများက တာဝန်သိမှ တာဝန်ယူမှုတွေ လုပ်လာချိန်မှာ အမေ့လျော့ခံနေရသေးတဲ့ အုပ်စုတစ်စုကတော့ အခြေခံအလုပ်သမားထုဖြစ်ပြီး သူတို့တွေ ဥပဒေရဲ့အကာအကွယ်ကိုခံစားရရှိဖို့ တကယ်တာဝန်ရှိသူမှာ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာငွေစား အလုပ်သမားဝန်မင်းညွှန်မင်းများဖြစ်ပါကြောင်း မြန်မာပြည်အလုပ်သမားထုကိုယ်စား 'စောင့်ကြည့်' လော်နဲ့ လှမ်းအော်လိုက်ရပါတယ်။ ဒီပြည်ကြီး ကို ဘယ်နှစ်မှာ ဘယ်နိုင်ငံကို ကျော်ပြိုက်မယ်၊ ဘယ်နိုင်ငံကို အမိလိုက်မယ် ကြွေးကြော်နေကြတဲ့ အစိုးရပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုလည်း ကျန်တာတွေမမိရင်နေပါစေ အဘတို့ကွီးတို့ရယ်၊ ဘိလပ်ပြေက ဆူရိုလိပ်သမကလေးရရှိတဲ့ ဥပဒေအကာအကွယ်နဲ့ မြန်မာပြည်က အထည်ချုပ်စက်ရုံအလုပ်သမားကလေးရရှိတဲ့ ဥပဒေအကာအကွယ်ကိုပဲ ရအောင်မိုအောင်ပြိုင်စေချင်ပါတယ်။ နိုင်ငံရေးဆိုတာ လုပ်တတ်ရင် ကုသိုလ်အကြီးကြီးရပါတယ်လို့ ပြည်သူ့အကျိုးမျှော် နိုးဆော်လိုက်ရင်း မြန်မာနှစ်သစ် ၁၃၈၀ ကစပြီး မြန်မာပြည်အလုပ်သမားအားလုံး ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ဘဝသစ်တစ်ခုရရှိနိုင်ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်းနှင့်အတူ ဘိလပ်ပြည်က အီစတာလက်ဆောင်'ဥ'ကလေးအဖြစ် ဒီဆောင်းပါးကို ပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။

စာဖတ်သူများကိုလေးစားလျက်

မြသဉ္စလီနွယ်